

«За сонцем хмаронька пливе...» (1849)

Шевченко Тарас Григорович

За сонцем хмаронька пливе,
Червоні поли розстилає
І сонце спатоньки зове
У синє море: покриває
Рожевою пеленою,
Мов мати дитину.
Очам любо. Годиночку,
Малую годину
Ніби серце одпочине,
З богом заговорить...
А туман, неначе ворог,
Закриває море
І хмароньку рожевую,
І тьму за собою
Розстилає туман сивий,
І тьмою німою
Оповиє тобі душу,
Й не знаєш, де дітись,
І ждеш ного, того світу,
Мов матері діти.

[Перша половина 1849,
Косарал]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/shevchenko_taras_hryhorovych/za_sontsem_khmaronka_plyve